

Rabbe Ve Peygambere Yakarış

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mart 2026

Suskun renkler en çok da gök küskün
Sevginin izini süren ölümüne yeminler
Ve işte sürgün edildi mevsimler

Nameler de suskun ruh da
Aşk üzgün koyu renginde sefanın süremediğine
Değil de asla pişman
Cefası yiğit bir kader
Aşkın elasında saklı ansızın hâsıl olan keder
Ve Mümin yürekler
Bir batında göçtü işte gün ve gece

Gıybeteye duran cihan
Oysaki kıyamda olmalıydı yer de gök de ve insan
Kıyılan canlar kayıp ruhlar
Coğrafyalarda saklı ölü bedenler
Üstelik kayıp her biri
Ayıp nedir bilmezken de insanın ederi
Ve adabı savruk
Müşfik olansa sadece Rahman
Belki de insanı yarattığına pişman
Yaratılar ve öğreti
Muktedir olana da kapılıp gitmedi mi?

Mevsim batıl
Sevgi adeta atıl
Çılgılığı ölü bir meal
Atıfta bulunsa ne ki ne şair?
Bozguna uğramış iken de hatmi çiçeği
Oysaki teslim olmalıydı surelere hatimlere
Metruk haneler ve içinde yaşayan mazlumlar
Ah kim bilir nerede?

Bir yonga misali duyguların ikbali
Uzamında asaletin gök ile yerin buluştuğu nasıl da belli

Gel gör ki:

Kavuşulası değil asla huzur
Rütbesi hüznün iken de şair ve ömür
Kalıbının adamı ya da kadını olsa bile
Nemalanmadığı kadar dünya hevesiyle
Baş koyduğu neyden ibaret bilemedi de ahvali

Aşkı kayıp
Huzuru gömülü
Yazılası destanlar misali
Ve işte kıyamda yerküre
Geç olduğunu bile bile
Şair de ve yetim öksüz mevsimin
Devridaim yaptığı bunca bilinmez
Olmasa da kuyruk acısı
Kuyruğunu kıstırıp da zehrini sunana nasıl da yabancı

Yabancıysa çünkü kötülüğün ve kötünün
Yerlisi iken de şu sevdalı şehrin
Ayrık düşler
Oysaki her şeyin ayırında şair
Yazılası nazım ve nesir
Esiri olmadığı kadar da nefsin
Neye delalettir sahi sürmenaj olmuş bunca insan bunca kibir?

Muadilini arar da arar
Meali bilindik yüreklerde sararır solar
Ne esefin izini sürer
Ne de olsa da heder
Ve işte o kesif sessizlik büyür içinde
Kulluğa amade İlahi Aşkın nezdinde
Sadece bir kum tanesi
Doğuştan asil ve sevmediği kadar nispeti gıybeti
Hasreti mi?
Sadece Rabbine.
Haset olanların farkına varmadığı kadar
Sürgün edilmiş bir kere nesline

Azadesi kâinatın

Uleması sevdanın
Bir ulak gibi
Uyruđu insan uydusu sevgi
Olsa ne ki ne?
Azat edilesi bir ömür ki
Taşlandığı kadar sokulduğu yerin dibine
Gel gör ki:
şair sokulur tek Sevdığıne
Başı okşanası
Teslimiyeti elbet Rabbine
Usulca beklediđi o el ki:
Yetim ve ksz başını okşasın diye
Dileđi ve duası
Aşkın da insanın da hası iken yüce Peygamberi
Bitimsiz umudu ve inancı...